

Research Article

The Structural Equation Modeling of Body Image and Dating Anxiety in Adolescents with Acne Vulgaris: The Mediating Role of Self-Compassion and Interpersonal Cognitive Distortion

Javad Rahmani¹ , Ghodratollah Abbasi^{2*}

¹ PhD. Student in Health Psychology, Department of Psychology, Go.C., Islamic Azad University, Gorgan, Iran

² Associate Professor, Department of Psychology, Sar.C., Islamic Azad University, Sari, Iran

* **Corresponding author:** Ghodratollah Abbasi. Associate Professor, Department of Psychology, Sar.C., Islamic Azad University, Sari, Iran. Email: gh_abbasi@iausari.ac.ir

DOI: [10.66224/jams.29.1.43](https://doi.org/10.66224/jams.29.1.43)

How to Cite this Article:

Rahmani J, Abbasi Gh. The Structural Equation Modeling of Body Image and Dating Anxiety in Adolescents with Acne Vulgaris: The Mediating Role of Self-Compassion and Interpersonal Cognitive Distortion. *J Arak Uni Med Sci.* 2026;**29**(1): 43-51. DOI: [10.66224/jams.29.1.43](https://doi.org/10.66224/jams.29.1.43)

Received: 18.01.2025

Accepted: 30.03.2026

Keywords:

Body image;
Self-compassion;
Cognitive distortion;
Dating anxiety;
Acne

© 2024 Arak University of Medical Sciences

Abstract

Introduction: This study aimed to investigate the structural relationships between body image and dating anxiety in adolescents with acne vulgaris, considering the mediating roles of self-compassion and interpersonal cognitive distortion.

Methods: This correlational study utilized structural equation modeling (SEM). The statistical population comprised all patients visiting dermatology clinics in Qaemshahr city in 2023. From this population, 100 adolescents (aged 13-21) with acne vulgaris were selected via purposive sampling. Participants completed the Body Image Questionnaire, Self-Compassion Scale, Interpersonal Cognitive Distortions Scale, and Dating Anxiety Scale for Adolescents. Data were analyzed using employing Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM).

Results: The findings indicated that the proposed model had an acceptable fit. Negative body image was related to dating anxiety both directly and indirectly through mediating mechanisms. Specifically, negative body image was associated with decreased self-compassion ($B = -0.775$) and increased interpersonal cognitive distortion ($B = 0.663$). In turn, low self-compassion ($B = -0.311$) and high interpersonal cognitive distortion ($B = 0.288$) significantly predicted higher levels of dating anxiety. The total indirect effect of body image on dating anxiety was also significant ($B = 0.432$).

Conclusions: The results demonstrate that body dissatisfaction in adolescents with acne increases dating anxiety both directly and by undermining self-compassion and amplifying negative cognitive distortions in interpersonal relationships. These findings highlight the critical importance of interventions focused on improving body image, fostering self-compassion, and modifying maladaptive cognitive schemas in this population.

مدل سازی معادلات ساختاری تن انگاره و اضطراب قرار ملاقات در نوجوانان مبتلا به آکنه ولگاریس: نقش میانجی شفقت به خود و تحریف شناختی بین فردی

جواد رحمانی^۱، قدرت اله عباسی^۲

^۱ دانشجوی دکتری روان‌شناسی سلامت، واحد گرگان، دانشگاه آزاد اسلامی، گرگان، ایران

^۲ دانشیار گروه روان‌شناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

* نویسنده مسئول: قدرت اله عباسی، دانشیار گروه روان‌شناسی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. ایمیل: gh_abbasi@iausari.ac.ir

DOI: 10.66224/jams.29.1.43

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۱۰/۲۹	چکیده
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۵/۰۱/۱۰	مقدمه: این پژوهش با هدف بررسی رابطه ساختاری تن انگاره و اضطراب قرار ملاقات در نوجوانان مبتلا به آکنه ولگاریس با نقش میانجی شفقت به خود و تحریف شناختی بین فردی انجام شد.
واژگان کلیدی:	روش کار: این مطالعه از نوع همبستگی و مدل سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل مراجعه کنندگان به درمانگاه های پوست شهر قائم شهر در نیمه دوم سال ۱۴۰۲ بود. از بین آنان، ۱۰۰ نوجوان ۱۳ تا ۲۱ ساله مبتلا به آکنه ولگاریس به روش هدفمند انتخاب شدند. شرکت کنندگان پرسش نامه های تن انگاره، شفقت به خود، تحریف شناختی بین فردی و اضطراب قرار ملاقات را تکمیل کردند. داده ها با استفاده از روش مدل سازی معادلات ساختاری با حداقل مربعات جزئی تحلیل شدند.
تن انگاره؛ شفقت به خود؛ تحریف شناختی؛ اضطراب قرار ملاقات؛ آکنه	یافته ها: یافته ها نشان داد که مدل پیشنهادی از برازش قابل قبولی برخوردار است. تن انگاره منفی هم به صورت مستقیم و هم به صورت غیرمستقیم و از طریق مکانیسم های میانجی، با اضطراب قرار ملاقات رابطه دارد. به طور خاص، تن انگاره منفی با کاهش شفقت به خود ($\beta = -0.0775$) و افزایش تحریف شناختی بین فردی ($\beta = 0.0663$) مرتبط بود. به نوبه خود، شفقت به خود پایین ($\beta = -0.0311$) و تحریف شناختی بین فردی بالا ($\beta = 0.0288$) منجر به افزایش معنادار اضطراب قرار ملاقات شدند. اثر غیرمستقیم کل تن انگاره بر اضطراب قرار ملاقاتی نیز معنادار بود ($\beta = 0.0432$).
تمامی حقوق نشر برای دانشگاه علوم پزشکی اراک محفوظ است.	نتیجه گیری: نتایج نشان داد که نارضایتی از تن انگاره در نوجوانان مبتلا به آکنه، هم مستقیماً و هم با تضعیف شفقت به خود و تشدید تحریف های شناختی منفی در روابط بین فردی، موجب افزایش اضطراب در موقعیت های قرار ملاقات می شود. این یافته ها بر اهمیت مداخلاتی که بر بهبود تن انگاره، تقویت شفقت به خود و اصلاح شناخت های ناسازگار متمرکز هستند، تأکید می کند.
ارجاع: رحمانی جواد، عباسی قدرت اله. مدل سازی معادلات ساختاری تن انگاره و اضطراب قرار ملاقات در نوجوانان مبتلا به آکنه ولگاریس: نقش میانجی شفقت به خود و تحریف شناختی بین فردی. مجله دانشکده علوم پزشکی اراک ۱۴۰۵؛ ۲۹ (۱): ۴۳-۵۱.	

مقدمه

آکنه، یک بیماری شایع است که بیشتر نوجوانان را تحت تأثیر قرار می دهد و ممکن است تا بزرگسالی ادامه یابد و موجب تشدید علائم روانی اجتماعی شود (۱). باتوجه به اینکه آکنه می تواند بر زیبایی ظاهری تأثیر بگذارد، اثرات آن فراتر از سطح پوست است و بار عاطفی و روانی سنگینی را بر بیماران وارد کند که ممکن است بسیار بدتر از تأثیر فیزیکی آن باشد (۲). تغییر در ظاهر پوست ممکن است منجر به تغییر تصویر بدن شود که به نوبه خود منجر به خشم، ترس، شرم، اضطراب، افسردگی، خجالت و قلدری و لنگ زدن در گروه های همسالان (۳)، عدم اعتماد به نفس، کناره گیری اجتماعی، احساس ناامنی و حقارت، فرصت های شغلی محدود، مشکلات عملکردی و بین فردی در محل کار و تمایلات خودکشی می شود (۴). پژوهش های جدید نقش عوامل مرتبط با ظاهر فرد را در شکل گیری

اضطراب قرار ملاقات مشخص کرده اند (۵). جای تعجب نیست که بر اهمیت، ظاهر و جذابیت جسمانی در موقعیت قرار ملاقات، به خصوص در شرایطی که احتمال علاقمندی و شروع یک رابطه عاشقانه وجود دارد تأکید شده است (۶). زیرا ممکن است برای افراد مجرد پیدا کردن یک شریک تجربه سختی باشد (۷) که به نوبه خود باعث افزایش نگرانی درباره این موضوع شود که از نظر دیگران چطور به نظر می رسند. درواقع امکان دارد که افراد بیش از حد بر ظاهر خود تأکید کنند که امکان ابتلا به اضطراب قرار ملاقات را افزایش می دهد (۸). با توجه به اینکه نگرانی های مربوط به ظاهر می تواند اهمیت زیادی بر تصور کلی از ارزش خویش و رشد مطلوب افراد داشته باشد، جای تعجب نیست که نوجوانان نیز متوجه هستند که ظاهر چطور می تواند بر محبوبیت و پذیرفته شدن آنها تأثیر بگذارد و دوستان و همسالان چه نقش مهمی در شکل دهی نگرش و دغدغه های

مربوط به تن‌انگار دارند (۹).

Swami و همکاران گزارش کردند که گرایش ظاهری در تن‌انگار به شکل مثبت و متوسطی با اضطراب قرار ملاقات نوجوانان مرتبط است (۵).

مطالعه Laus و همکاران نیز حاکی از این بود که ناراضی‌تی از تن‌انگار به کیفیت پایین روابط عاشقانه همراه است (۱۰). همچنین، درک بهتر روش‌هایی که در آن می‌توان نقش عوامل مختلف در رابطه با ظاهر و اضطراب قرار ملاقات را بررسی کرد، مفید خواهد بود (۵).

با توجه به یافته‌های پیشین که حاکی از ارتباط مثبت شفقت به خود با بهزیستی روان‌شناختی (۱۱) و ارتباط منفی آن با اشکال مختلف اضطراب از جمله اضطراب اجتماعی و اضطراب بدن است (۱۲)، به نظر می‌رسد شفقت به خود می‌تواند به عنوان یک مکانیسم روان‌شناختی کلیدی، نقش بافر در برابر پیرایشی‌های ناشی از نگرانی درباره ظاهر فیزیکی ایفا کند. با این حال، علیرغم اهمیت واضح ظاهر فیزیکی در بافتار قرارملاقات‌های عاشقانه و نقش بالقوه شفقت به خود در تسهیل مقابله با احساسات دشوار مرتبط با آن، مطالعه‌ای که به طور خاص به بررسی اضطراب قرارملاقات با در نظرگیری نقش میانجی شفقت به خود پرداخته باشد، شناسایی نشد. این خلاء پژوهشی شایان توجه است، چرا که درک این ارتباط می‌تواند بینش‌های ارزشمندی را برای طراحی مداخلاتی فراهم آورد که با تقویت نگرش مشفقانه نسبت به خود، از شدت اضطراب ناشی از ارزیابی ظاهر در موقعیت‌های بین‌فردی حساس مانند قرارملاقات بکاهد.

یکی دیگر از متغیرهایی که ممکن است با اضطراب قرار ملاقات در ارتباط باشد تحریف شناختی است. مطالعات نشان می‌دهند که افراد دچار اضطراب قرار ملاقات ممکن است پاسخ‌های نامناسبی به سرنخ‌های اجتماعی بدهند، نه به این خاطر که فاقد مهارت یا دانش اجتماعی باشند بلکه به این خاطر که آنها نمی‌توانند سرنخ‌های مربوطه را به درستی پردازش کنند (۱۳). باورهای غیرمنطقی و تحریفات شناختی می‌توانند نقش مهمی در ایجاد و ادامه رفتارهای ناکارآمد و مشکلات روان‌شناختی ایفا کنند که در این بین ارتباطات بین فردی نیز می‌توانند از نظر شناخت‌های غیرمنطقی تأثیر بپذیرند (۱۴). در واقع تحریف شناختی بین فردی به عنوان تحریف شناختی مرتبط با تعاملات افراد با یکدیگر شناخته می‌شوند که می‌تواند پیامدهای بسیاری را در پی داشته باشد. Şimşek و همکاران بیان کردند که تحریف شناختی بین فردی دارای همبستگی مستقیم و معناداری با اضطراب است (۱۵).

Epli و همکاران نیز در تحقیق خود همبستگی مثبتی بین تحریف شناختی بین فردی و اضطراب قرار ملاقات گزارش کرد. جملگی این پژوهش‌ها نه تنها بر تأثیر عوامل شناختی صحنه می‌گذارند بلکه نقش تحریف شناختی بین فردی در اضطراب قرار ملاقات را نیز تأیید می‌کنند (۱۶).

با توجه به نقش محوری تن‌انگار در تجربه اضطراب قرار ملاقات به ویژه در جمعیت‌های دارای نگرانی ظاهری مانند مبتلایان به آکنه و با استناد به مدل‌های شناختی، این پژوهش بر آن است تا با طرح یک مدل میانجی، مکانیسم‌های این رابطه را واکاوی کند. از یک سو، تحریف‌های شناختی بین فردی به عنوان مکانیسم تشدیدکننده عمل می‌کنند و با تبدیل ناراضی‌تی از ظاهر به پیش‌بینی‌های فاجعه‌آمیز از طرد شدن، اضطراب را دامن می‌زنند. از سوی دیگر، شفقت به خود به عنوان یک

مکانیسم محافظتی، با جایگزینی قضاوت خود با درک مشترک انسانی از ناکامل بودن، از تشدید اضطراب جلوگیری می‌کند. بنابراین، این پژوهش به تبیین این مسیرهای دوگانه می‌پردازد تا درک جامع‌تری از عوامل مؤثر بر اضطراب قرار ملاقات در مبتلایان به آکنه ارائه دهد.

روش کار

پژوهش حاضر، از نوع همبستگی و مدل‌سازی معادلات ساختاری می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمامی افراد مراجعه کننده به درمانگاه‌های پوست شهرستان قائم شهر در نیمه دوم سال ۱۴۰۲ بودند که توسط پزشک متخصص پوست تشخیص آکنه و لگاریس گرفته‌اند. حجم نمونه با استفاده از نرم‌افزار G*Power با اندازه اثر (f²) ۰/۲۸۹، آلفای ۰/۵ و توان آماری ۰/۹۵، تعداد ۹۸ نفر در نظر گرفته شد. در نتیجه، با استفاده از نمونه‌گیری هدفمند تعداد ۱۰۰ نفر از مراجعینی که شرایط مورد نظر جهت شرکت در پژوهش داشتند، انتخاب شدند. ملاک ورود شامل رضایت آگاهانه، تسلط به زبان فارسی، سن ۱۳ تا ۲۱ سال (نوجوانان) و تشخیص بیماری آکنه و لگاریس توسط پزشک متخصص؛ همچنین ملاک خروج پژوهش شامل سن بیشتر از ۲۱ و کمتر از ۱۳ سال، بیماری پوستی همزمان و عدم رضایت و پرسش‌نامه ناکامل بود.

این پژوهش با کد اخلاق IR.IAU.SARI.REC.1402.285 در کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری ثبت شده است. ملاحظات اخلاقی پژوهش مانند رضایت آگاهانه، آزادی عمل در شرکت یا عدم شرکت در پژوهش، پاسخ یا عدم پاسخ و اطمینان از محرمانه ماندن اطلاعات نیز رعایت گردید. نهایتاً با مجوزهای مربوطه، پس از مراجعه به درمانگاه‌ها و کلینیک‌های تخصصی پوست و زیبایی مختلف شهر قائم‌شهر، درمانگاه پوست بیمارستان ولی‌العصر و درمانگاه پوست بیمارستان رازی حاضر به همکاری با پژوهشگر شدند. پس از اخذ رضایت از پزشک متخصص و بیماران، درباره هدف پژوهش توضیحاتی داده شد، پرسش‌نامه سپس پرسش‌نامه در اختیار بیماران قرار گرفت. محقق در شش ماه دوم سال ۱۴۰۲ به مدت سه ماه با فواصل ده روز به جمع‌آوری پرسش‌نامه‌ها مشغول بود.

ابزار

پرسش‌نامه تن‌انگار: پرسش‌نامه به منظور بررسی رضایت یا ناراضی‌تی فرد از بدنش می‌توان از پرسش‌نامه رضایت از تن‌انگار که توسط Souto و Garcia معرفی شده است، استفاده کرد (۱۷). این پرسش‌نامه دارای ۲۲ گویه و دو بعد رضایت از تن‌انگاری و ناراضی‌تی از تن‌انگار است که شماره گویه‌های مربوط به این ابعاد در ادامه آمده است. نمره‌گذاری پرسش‌نامه بر اساس طیف لیکرت پنج درجه‌ای و از هرگز تا همیشه درجه‌بندی شده است. خرده مقیاس رضایت از تن‌انگار: ۱، ۲، ۳، ۴، ۵ و خرده مقیاس ناراضی‌تی از تن‌انگار: ۳، ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲ است. نمره بین ۲۲ تا ۴۴، ناراضی‌تی از تن‌انگار کم است. نمره بین ۴۴ تا ۶۶ ناراضی‌تی از تن‌انگار زیاد است. پایایی این مقیاس در پژوهش Souto و Garcia با روش بازآزمایی به دست آمد که ضریب همبستگی بین دو بار اجرا ۰/۷۱ بود (۱۷).

در پژوهش موسوی و آقایی اعتبار و پایایی این مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۹۱ محاسبه شد. روایی افتراقی مقیاس نیز توانست دو گروه

منفی شامل ۱۰ گویه است. خرده مقیاس دوم تحت عنوان اضطراب اجتماعی دوستیابی شامل ۷ گویه است و خرده مقیاس سوم تحت عنوان اضطراب اجتماعی گروه شامل ۴ گویه است. این پرسشنامه در طیف لیکرت پنج درجه‌ای از «خیلی مخالفم تا خیلی موافقم» نمره‌گذاری می‌شود و نمره بیشتر نشان‌دهنده اضطراب بیشتر است. پایایی با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ و روایی آن قابل قبول گزارش شده است. همچنین عباسی و همکاران، پایایی بازآزمایی با همبستگی ۰/۷۳ و آلفای کرونباخ با ضریب ۰/۸۸ را گزارش کرده‌اند (۲۴).

داده‌های گردآوری شده با استفاده از نرم‌افزارهای آماری SPSS نسخه ۲۶ (version 26, IBM Corporation, Armonk, NY) و Smart-PLS نسخه ۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. تحلیل داده‌ها در دو بخش آمار توصیفی و آمار استنباطی انجام شد. در بخش آمار توصیفی، ویژگی‌های دموگرافیک نمونه پژوهش (سن، جنس، تحصیلات) و شاخص‌های مرکزی و پراکندگی (میانگین و انحراف معیار) متغیرهای اصلی پژوهش شامل تن‌انگاره، شفقت به خود، تحریف شناختی بین فردی و اضطراب قرار ملاقات محاسبه و در قالب جدول ارائه شد.

در بخش آمار استنباطی و به منظور آزمون فرضیه‌های پژوهش، از مدل‌سازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی استفاده شد. این رویکردها دلیل عدم نیاز به توزیع نرمال داده‌ها و مناسب بودن برای نمونه‌های با حجم نسبتاً کوچک انتخاب شد. تحلیل داده‌ها در دو مرحله انجام گرفت: ابتدا ارزیابی مدل اندازه‌گیری در این مرحله، پایایی و روایی ابزارهای پژوهش مورد بررسی قرار گرفت. برای سنجش پایایی از شاخص‌های آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی استفاده شد که مقادیر بالاتر از ۰/۷ قابل قبول در نظر گرفته شد. برای بررسی روایی همگرا، میانگین واریانس استخراج شده محاسبه شد که مقادیر بالاتر از ۰/۵ نشان‌دهنده روایی مطلوب است. همچنین، برای احراز روایی واگرا، مقادیر AVE هر سازه با مجذور همبستگی بین آن سازه و سایر سازه‌ها مقایسه شد که باید بزرگتر باشد.

در مرحله بعد، ارزیابی مدل ساختاری، به بررسی معناداری رابطه متغیرهای پنهان و نیز برازش کلی مدل پرداخته شد. برای این منظور، از آزمون بوت‌استرپ با ۵۰۰۰ نمونه تکرار و سطح اطمینان ۹۵ درصد استفاده شد. ضرایب مسیر و همچنین شاخص‌های برازش شامل شاخص برازش کلی محاسبه و گزارش شد.

یافته‌ها

جدول ۱ شاخص‌های توصیفی مربوط به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و متغیرهای پژوهش را نشان می‌دهد. در این مطالعه، ۷۶ درصد از شرکت‌کنندگان را دختران و ۲۴ درصد را پسران تشکیل دادند. اکثریت نمونه پژوهش (۷۳ درصد) را افراد بالای ۱۹ سال تشکیل می‌دادند. میانگین نمره کل اضطراب قرار ملاقات ۵۳/۸۱ (انحراف معیار ۱۸/۵۸۵) و میانگین نمره تحریف شناختی بین فردی ۵۲/۳۵۰ (انحراف معیار ۱۳/۴۶۵) بود که حاکی از سطح نسبتاً بالای این متغیرها در نمونه مورد مطالعه است. از سوی دیگر، میانگین نمره کل شفقت به خود ۸۴/۶۷۰ (انحراف معیار ۱۷/۷۶) به دست آمد. در خرده‌مقیاس‌های شفقت به خود، شرکت‌کنندگان

متناسب و چاقی را از هم متمایز کند. روایی عاملی این مقیاس با روش چرخش واریماکس روی ۳۶۱ دانش‌آموز بررسی شد که نشان داد ضریب KMO برابر با ۰/۸۹ است که نشان‌دهنده کفایت نمونه‌گیری است (۱۸).

پرسشنامه شفقت به خود: پرسشنامه شفقت به خود میزان شفقت به خود از مقیاس شقت به خود استفاده شد. این مقیاس خود گزارشی توسط Neff (۱۹) ساخته شد که دارای ۲۶ ماده است و جنبه‌های مثبت و منفی سه بعد اصلی شفقت به خود را می‌سنجد: مهربانی با خود (۵ گویه) در برابر قضاوت خود (۵ گویه)، انسانیت مشترک (۴ گویه) در برابر انزوا (۴ گویه) و ذهن‌آگاهی (۴ گویه) در برابر همانندسازی افراطی (۴ گویه). پاسخ‌دهی به سوالات به صورت مقیاس لیکرت ۵ درجه‌ای از تقریباً هرگز تا تقریباً همیشه است. میانگین نمرات این ۶ مؤلفه (با احتساب نمرات معکوس) نمره شفقت به خود را به دست می‌دهد. برای به دست آوردن نمره کلی خودشفقت‌ورزی باید زیرمقیاس‌های منفی (قضاوت خود، انزوا و فزون همانندسازی) آن به طور معکوس نمره‌گذاری شود. به منظور بدست آوردن نمره کل پرسشنامه سوالات ۱ تا ۲۶ تا ۵۲ باشد، میزان شفقت به خودضعیف است. در صورتی که نمرات پرسشنامه بین ۵۲ تا ۷۸ باشد، میزان خود شفقت به خود در سطح متوسطی است. در صورتی که نمرات بالای ۷۸ باشد، سازنده این ابزار، ضریب پایایی بازآزمایی آن را ۰/۹۳ و همسانی درونی آن را از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۲ گزارش کرده است (۱۹). همچنین محمدعلی و همکاران ضریب پایایی کل پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ ۰/۷۷ و به روش بازآزمایی ۰/۷۵ گزارش کرده‌اند (۲۰).

پرسشنامه تحریف شناختی بین فردی: این مقیاس توسط Hamamci و Büyüköztürk جهت ارزیابی تحریف‌های شناختی در روابط بین فردی بر مبنای نظریه شناختی آرون تی بک ساخته شده است (۲۱). مقیاس دارای ۱۹ آیتم است که سه خرده مقیاس را تشکیل می‌دهند. خرده مقیاس اول تحت عنوان طرد در روابط بین فردی و شامل ۸ آیتم است. خرده مقیاس دوم انتظارات غیر واقع بینانه در روابط و شامل ۸ آیتم است. خرده مقیاس سوم تحت عنوان سوء ادراک روابط بین فردی و شامل سه آیتم می‌شود. این پرسشنامه در مقیاس لیکرت از «شدیداً مخالفم (۱)، مخالفم (۲)، نظری ندارم (۳)، موافقم (۴)، قویاً موافقم (۵)»، نمره‌گذاری می‌شود. که یک نمره کلی از کمترین، ۱۹ تا بیشترین ۹۵ را به دست می‌دهد. آیتم‌های خرده مقیاس‌ها شامل انتظارات غیرواقعی در روابط شامل سوالات: ۱۷، ۹، ۵، ۱۶، ۱۱، ۱۸، ۱۴، ۱۵، طرد در روابط بین فردی شامل سوالات: ۲، ۱۰، ۳، ۴، ۱۲، ۱۳، ۱۹، درک نادرست بین فردی شامل سوالات: ۶، ۷، ۸ است. سازنده اثر ضریب آلفای کرونباخ پرسشنامه را ۰/۶۷ گزارش کرد (۲۱). همچنین اسماعیل‌پور و همکاران، ضریب پایایی کل پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ ۰/۸۵ و به روش بازآزمایی ۰/۷۷ گزارش کرده‌اند (۲۲).

پرسشنامه اضطراب قرار ملاقات: این پرسشنامه توسط Glickman و La Greca جهت ارزیابی اضطراب قرار در روابط رمانتیک و بالقوه رمانتیک طراحی شده است (۲۳). این مقیاس از ۲۶ گویه و سه خرده مقیاس تشکیل شده است. خرده مقیاس اول تحت عنوان ترس از ارزیابی

جدول ۱. شاخص‌های توصیفی مربوط به ویژگی‌های جمعیت‌شناختی و متغیرهای پژوهش

متغیر	زیرگروه / عنوان	فراوانی (درصد)	میانگین	انحراف معیار
سن	کمتر از ۱۵ سال	۷	—	—
	۱۵ تا ۱۹ سال	۲۰	—	—
	بیشتر از ۱۹ سال	۷۳	—	—
جنس	پسر	۲۴	—	—
	دختر	۷۶	—	—
تحصیلات	زیر دیپلم	۲۳	—	—
	دیپلم	۳۶	—	—
	دانشجوی سال اول	۴۱	—	—
متغیرهای پژوهش	تن‌انگاره	—	۴۶/۰۱۰۰	۱۸/۰۲۷
	رضایت از تن‌انگاره	—	۸/۷۹۰۰	۳/۶۶۳
	نارضایتی از تن‌انگاره	—	۳۷/۲۲۰۰	۱۵/۶۹۴
	شفقت به خود	—	۸۴/۶۷۰۰	۱۷/۷۶۳
	مهربانی با خود	—	۱۷/۱۱۰۰	۴/۵۷۹
	قضاوت خود	—	۱۵/۴۵۰۰	۴/۸۵۶
	انسانیت مشترک	—	۱۳/۶۱۰۰	۳/۴۱۱
	انزوا	—	۱۳/۰۰۰	۳/۸۶۹
	ذهن‌آگاهی	—	۱۳/۷۱۰۰	۳/۱۵۰
	هماندسازی افراطی	—	۱۱/۲۸۰۰	۴/۲۸۱
	تحریف شناختی بین فردی	—	۵۲/۳۵۰۰	۱۳/۴۶۵
	سوء ادراک در روابط بین فردی	—	۱۸/۲۳۲	۵/۳۴۳
	انتظارات غیرواقع بینانه در روابط	—	۱۴/۱۰۲	۳/۳۴۵
	طرد در روابط بین فردی	—	۲۰/۸۳۲	۷/۱۰۲
	اضطراب قرار ملاقات	—	۵۳/۸۱۰۰	۱۸/۵۸۵
	ترس از ارزیابی منفی	—	۲۴/۲۱۰۰	۹/۴۹۰
	اضطراب اجتماعی-قرار ملاقات	—	۱۹/۴۱۰۰	۷/۰۸۵
	اضطراب اجتماعی-گروه	—	۱۰/۲۲۰۰	۴/۰۸۶

مناسبی برای تحلیل داده‌های حاضر محسوب می‌شود.

برای بررسی پایایی سنج‌های مورد مطالعه از تحلیل عاملی تأییدی استفاده شد. در مرحله اول بارهای عاملی برای سؤالاتی که کمتر از ۰/۷ بود از مدل مفهومی پژوهش حذف و تحلیل عاملی دوباره بر باقی سؤالات پژوهش صورت گرفته است. در مرحله دوم تحلیل عاملی، مقدار بارهای عاملی برای تمامی سؤالات از ۰/۷ بیشتر است و شاخص تورم واریانس نیز برای سؤالات کمتر از ۵ است، بنابراین هیچ کدام از سؤالات از مدل مفهومی حذف نمی‌شوند.

همچنین برای بررسی پایایی مدل اندازه‌گیری از سه شاخص آلفای کرونباخ (CA)، پلایی ترکیبی (CR) و میانگین واریانس استخراج‌شده (AVE) استفاده شد. با توجه به این که قبل از حذف سؤالات، مقدار آلفای کرونباخ و پایایی ترکیبی برای متغیر ذهن آگاهی کمتر از ۰/۷ است، بنابراین این متغیر دارای پایایی قابل قبولی نیست. همچنین مقدار میانگین واریانس استخراج‌شده برای انتظارات غیر واقع بینانه در روابط، ذهن آگاهی و طرد در روابط فردی کمتر از مقدار ۰/۵ است و بدین ترتیب می‌توان دریافت که این متغیرها از روایی همگرا قبل قبولی برخوردار نیستند. در مرحله دوم بعد از حذف سؤالات مقادیر پایایی ترکیبی، آلفای کرونباخ و میانگین واریانس استخراج شده برای تمامی سؤالات در حد قابل قبولی قرار دارد (جدول ۲).

جدول ۳ نشان‌دهنده ماتریس همبستگی میان متغیرهای اصلی پژوهش و شاخص‌های روایی و اگر است. همان‌طور که مشاهده می‌شود، همبستگی‌های دو به دوی بین متغیرها معنادار و در جهت مورد انتظار می‌باشند.

به ترتیب در مؤلفه‌های «مهربانی به خود» و «انزوا» بیشترین و کمترین نمره را کسب کردند. همچنین، میانگین نمره نارضایتی از تن‌انگاره ۳۷/۲۲۰۰ از میانگین نمره رضایت از تن‌انگاره ۸/۷۹۰۰ بالاتر بود.

به منظور بررسی نرمال بودن توزیع داده‌های پژوهش، از آزمون Kolmogorov-Smirnov استفاده شد. ملاک ارزیابی نرمال بودن، مقدار سطح معناداری این آزمون بود؛ به گونه‌ای که اگر سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ باشد، توزیع داده‌ها نرمال نیست و در صورت بیشتر بودن از این مقدار، توزیع نرمال در نظر گرفته می‌شود.

سطح معناداری آزمون برای متغیرهای تن‌انگاره، رضایت از تن‌انگاره، نارضایتی از تن‌انگاره، مهربانی به خود، انسانیت مشترک، انزوا، ذهن آگاهی، همانندسازی افراطی، ترس از ارزیابی منفی و اضطراب اجتماعی-آگاهی، کمتر از ۰/۰۵ است ($P < 0/05$). بنابراین، فرض صفر (H_0) مبنی بر نرمال بودن توزیع این متغیرها رد شده و می‌توان ادعا کرد که توزیع داده‌های این متغیرها نرمال نیست.

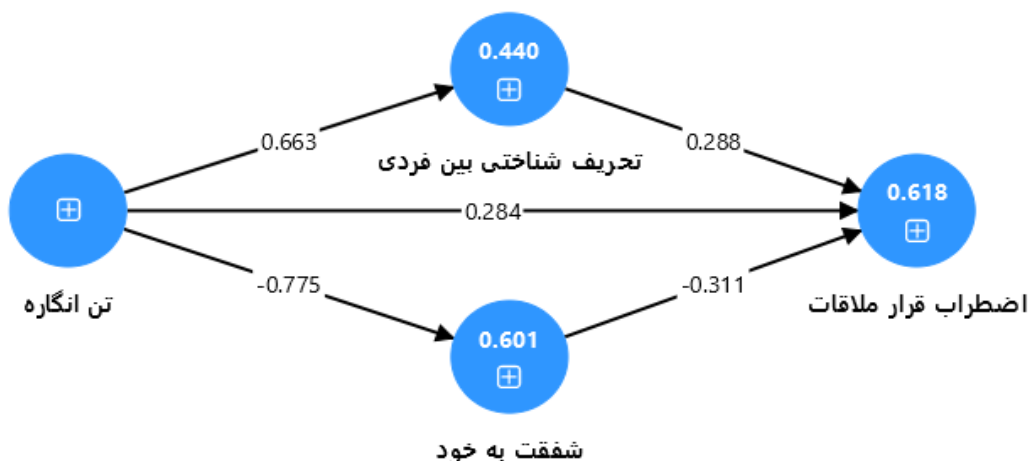
با توجه به نرمال نبودن توزیع بخش قابل توجهی از متغیرهای پژوهش و همچنین با در نظر گرفتن هدف پژوهش که آزمون یک مدل علی با چندین متغیر مکنون و روابط میانجی‌گری است، برای تحلیل داده‌ها از مدل‌سازی معادلات ساختاری (SEM) با استفاده از نرم‌افزار Smart-PLS نسخه ۴ بهره گرفته شد. رویکرد حداقل مربعات جزئی (PLS) در این نرم‌افزار به دلیل عدم حساسیت به انحراف از نرمال بودن داده‌ها و همچنین مناسب بودن برای نمونه‌های با حجم نسبتاً کوچک، گزینه

جدول ۲. یافته‌های برازش مدل‌های اندازه‌گیری بعد از حذف سؤالات

متغیر	آلفای کرونباخ	پایایی مرکب	شاخص میانگین واریانس استخراج شده
اضطراب اجتماعی - گروه	۰/۷۹۵	۰/۸۶۷	۰/۶۲۰
اضطراب اجتماعی - قرار ملاقات	۰/۸۶۴	۰/۹۰۲	۰/۶۴۹
انتظارات غیر واقع‌بینانه در روابط	۰/۸۲۱	۰/۸۷۶	۰/۵۴۲
انزوا	۰/۷۳۶	۰/۸۵۰	۰/۶۵۴
انسانیت مشترک	۰/۷۳۲	۰/۸۱۷	۰/۵۹۸
ذهن‌آگاهی	۰/۷۹۰	۰/۸۰۹	۰/۵۸۶
ترس از ارزیابی منفی	۰/۹۲۲	۰/۹۳۵	۰/۶۱۶
رضایت از تن‌انگاره	۰/۸۳۷	۰/۸۹۰	۰/۶۷۰
سوء ادراک در روابط بین فردی	۰/۷۶۵	۰/۸۶۵	۰/۶۸۱
طرد در روابط فردی	۰/۸۳۹	۰/۸۸۲	۰/۵۵۴
قضاوت خود	۰/۷۹۸	۰/۸۶۰	۰/۵۵۲
مهربانی به خود	۰/۷۹۶	۰/۸۶۸	۰/۶۲۲
نا رضایتی از تن‌انگاره	۰/۹۶۴	۰/۹۶۷	۰/۶۳۴
هماندسازی افراطی	۰/۷۹۷	۰/۸۶۷	۰/۶۱۹
اضطراب اجتماعی - گروه	۰/۷۹۵	۰/۸۶۷	۰/۶۲۰

جدول ۳. ماتریس همبستگی و شاخص‌های روایی و اگرایی برای متغیرهای پژوهش

متغیر	شفقت به خود	اضطراب قرار ملاقات	تن‌انگاره	تحریف شناختی بین فردی
شفقت به خود	-۰/۳۷۱	-۰/۷۱۱	-۰/۷۷۵	-۰/۶۲۴
اضطراب قرار ملاقات	-۰/۷۱۱	۱/۰۰۰	۰/۷۱۷	۰/۶۷۱
تن‌انگاره	-۰/۷۷۵	۰/۷۱۷	۰/۴۵۴	۰/۶۶۳
تحریف شناختی بین فردی	-۰/۶۲۴	۰/۶۷۱	۰/۶۶۳	۰/۵۲۰

شکل ۱. مدل نهایی پژوهش

همبستگی مثبت و قابل توجهی (۰/۶۷۱) دارد.

مقادیر روی قطر ماتریس -۰/۳۷۱ برای شفقت به خود، ۱/۰۰۰ برای اضطراب قرار ملاقات، ۰/۴۵۴ برای تن‌انگاره و ۰/۵۲۰ برای تحریف شناختی بین فردی نشان‌دهنده شاخص‌های روایی و اگرایی (AVE) برای هر متغیر است که مقادیر مناسب و قابل قبولی برای اعتبار ساختاری متغیرها را تأیید می‌کنند. یافته‌های مدل نهایی پژوهش (شکل ۱) نشان می‌دهد که متغیر تن‌انگاره به‌طور معناداری بر تحریف شناختی بین فردی و شفقت به خود تأثیر می‌گذارد. همچنین، تحریف شناختی بین فردی و شفقت به خود، هر دو اثر معناداری بر اضطراب قرار ملاقات دارند. مسیر مستقیم تن‌انگاره به اضطراب قرار ملاقات، مثبت و معنی‌دار بود.

شفقت به خود با اضطراب قرار ملاقات همبستگی منفی و قوی دارد که بیانگر رابطه معکوس میان این دو متغیر است؛ به این معنا که افزایش شفقت به خود با کاهش اضطراب قرار ملاقات همراه است. همچنین شفقت به خود با تن‌انگاره (-۰/۷۷۵) و تحریف شناختی بین فردی (-۰/۶۲۴) همبستگی منفی و معناداری دارد، که نشان‌دهنده ارتباط منفی میان شفقت به خود و این دو متغیر است.

از سوی دیگر، تن‌انگاره با اضطراب قرار ملاقات (۰/۷۱۷) و تحریف شناختی بین فردی (۰/۶۶۳) رابطه مثبت و معناداری دارد، که این موضوع تأییدکننده این است که افزایش تن‌انگاره با افزایش هر دو متغیر یاد شده مرتبط است. همچنین تحریف شناختی بین فردی با اضطراب قرار ملاقات

هرچند پژوهش حاضر در نوع خود خاص و متمایز است و گپ مهمی را در ادبیات پژوهش پر می‌کند.

Swami و همکاران در مطالعه‌ای نشان دادند که حساسیت به طرد مبتنی بر ظاهر، اضطراب مربوط به بدن و شفقت به خود نقش مهمی در اضطراب قرار ملاقات در جوانان دارند. آن‌ها همچنین دریافتند که شفقت به خود می‌تواند به طور معناداری از تأثیرات منفی حساسیت به ظاهر و اضطراب بدن بکاهد. این یافته‌ها کاملاً با نتایج پژوهش ما همخوانی داشت و بر اهمیت پرداختن به این متغیر در درمان و مداخلات روانشناختی تأکید کرد (۸).

مطالعه Swami و همکاران نیز نشان داد که تن انگاره منفی و اضطراب مربوط به بدن با افزایش اضطراب قرار ملاقات در بزرگسالان جوان رابطه مثبت و معناداری دارند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که تحریف‌های شناختی و نگرش‌های منفی نسبت به ظاهر می‌توانند به طور مستقیم و غیرمستقیم اضطراب قرار ملاقات را افزایش دهند. این یافته‌ها مشابه نتایج پژوهش ما بود که نقش تحریف‌های شناختی بین فردی را به عنوان میانجی در این رابطه تأیید کرد (۵).

Epli و همکاران در مطالعه‌ای پیرامون رابطه طرد ادراک شده توسط والدین و اضطراب قرار ملاقات، نقش میانجی تحریف شناختی بین فردی را مورد تأکید قرار دادند و دریافتند که این تحریف‌ها به طور معناداری اضطراب قرار ملاقات را افزایش می‌دهند. این یافته‌ها نیز کاملاً با مدل میانجی پژوهش ما سازگار است و نشان‌دهنده اهمیت تحریف‌های شناختی در فهم اضطراب‌های اجتماعی و قرار ملاقات است (۱۶).

علاوه بر این، Sharma و همکاران به بررسی تأثیرات روانی-اجتماعی آکنه و لگاریس پرداختند و دریافتند که این بیماری می‌تواند به طور چشمگیری کیفیت زندگی افراد را کاهش دهد و اضطراب و نگرانی‌های روانی را افزایش دهد، به‌ویژه در گروه‌های سنی نوجوان و بزرگسال. یافته‌های آن‌ها حمایت محکمی از اهمیت پرداختن به ابعاد روانی آکنه ارائه می‌دهد که با نتایج پژوهش ما که به طور خاص به اضطراب قرار ملاقات در این بیماران پرداخته، هم‌راستا بود (۲۵).

به طور کلی، پژوهش حاضر، گام مهمی در پر کردن خلأ موجود در حوزه بررسی تأثیر تن انگاره و تحریف شناختی بین فردی بر اضطراب قرار ملاقات در افراد مبتلا به آکنه و لگاریس برداشته است. در حالی که پژوهش‌های پیشین به صورت جداگانه به نقش تن انگاره، اضطراب مرتبط با ظاهر و تحریف‌های شناختی پرداخته‌اند، مطالعه ما با تلفیق این متغیرها و بررسی شفقت به خود به عنوان عاملی میانجی، چارچوبی جامع‌تر ارائه کرده است که می‌تواند در طراحی مداخلات روان شناختی هدفمند و بهبود کیفیت زندگی این افراد مؤثر باشد.

پژوهش‌های اخیر، نقش عوامل مرتبط با ظاهر را در شکل‌گیری اضطراب قرار ملاقات نشان می‌دهند (۷). در واقع، از آنجایی که آکنه و لگاریس از طریق شناخت‌های ناسالم درباره بدن، زمینه ساز ارزیابی منفی درباره خود و تحریف روابط می‌شود، به نوبه خود می‌تواند باعث شکل‌گیری اضطراب قرار ملاقات یا افزایش اضطراب قرار ملاقات خفیف شود (۲۶).

شفقت به خود نگرشی است که فرد در مواجهه با رنج و پریشانی اتخاذ می‌کند (۱۹). مشخص شده که شفقت به خود با نارضایتی از تن انگاره ارتباط منفی دارد (۲۷). Rodgers و همکاران بیان کردند که شفقت به

مقادیر ضریب تعیین (R^2) نشان‌دهنده این است که مدل توانسته است به ترتیب ۴۴٪، ۶۰٪ و ۶۱٪ درصد از واریانس تحریف شناختی بین فردی، شفقت به خود و اضطراب قرار ملاقات را تبیین نماید. اثر غیرمستقیم تن انگاره بر اضطراب قرار ملاقات از طریق تحریف شناختی بین فردی و شفقت به خود نیز معنادار بوده و مقدار آن برابر ۰/۴۳۲ گزارش شده است که اهمیت نقش میانجی این دو متغیر را تأیید می‌کند.

جدول ۴. مسیرهای اثر مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای پژوهش

مسیر	نوع اثر	ضریب مسیر (β)	P
تن انگاره → شفقت به خود	مستقیم	-۰/۷۷۵	۰/۰۰۱
تن انگاره → اضطراب قرار ملاقات	مستقیم	۰/۲۸۴	۰/۰۳۷
تن انگاره → تحریف شناختی بین فردی	مستقیم	۰/۶۶۳	۰/۰۰۱
شفقت به خود → اضطراب قرار ملاقات	مستقیم	-۰/۳۱۱	۰/۰۰۷
تحریف شناختی بین فردی → اضطراب قرار ملاقات	مستقیم	۰/۲۸۸	۰/۰۰۷
تن انگاره → اضطراب قرار ملاقات	غیرمستقیم	۰/۴۳۲	۰/۰۰۱

جدول ۴، اثرات مستقیم و غیرمستقیم مسیرهای مدل را نشان می‌دهد. نتایج تحلیل مسیر حاکی از آن است که تن انگاره تأثیر منفی و معناداری بر شفقت به خود دارد؛ به‌طوری که با افزایش تن انگاره، میزان شفقت به خود کاهش می‌یابد. همچنین، تن انگاره به‌صورت مستقیم تأثیر مثبت و معناداری بر اضطراب قرار ملاقات و تحریف شناختی بین فردی دارد.

از سوی دیگر، شفقت به خود به‌صورت معنادار تأثیر منفی بر اضطراب قرار ملاقات دارد، به این معنا که افزایش شفقت به خود می‌تواند موجب کاهش اضطراب شود. تحریف شناختی بین فردی نیز دارای تأثیر مثبت و معناداری بر اضطراب قرار ملاقات است. علاوه بر این، اثر غیرمستقیم تن انگاره بر اضطراب قرار ملاقات از طریق شفقت به خود و تحریف شناختی بین فردی نیز معنادار بوده و بیانگر نقش میانجی این دو متغیر در تبیین اضطراب قرار ملاقات است.

یافته‌های به‌دست‌آمده بیانگر آن هستند که تن انگاره نه تنها به‌طور مستقیم، بلکه به‌صورت غیرمستقیم نیز، با کاهش سطح شفقت به خود و افزایش تحریف شناختی بین فردی، موجب افزایش اضطراب در موقعیت‌های بین فردی مانند قرار ملاقات می‌شود. این نتایج با پیشینه نظری و پژوهشی مرتبط با نقش محافظتی شفقت به خود و پیامدهای منفی تحریف‌های شناختی در وضعیت‌های اجتماعی هم‌راستا بوده و بر اهمیت بررسی متغیرهای میانجی در مدل‌های علی تأکید دارد.

همچنین، براساس شاخص‌های برازش ارائه شده، مقدار SRMR برابر با ۰/۰۹۸ است که نزدیک به مقدار مرجع ۰/۰۸ بوده و نشان‌دهنده برازش نسبتاً قابل قبول مدل می‌باشد. مقادیر d_G و d_ULS نیز در محدوده قابل قبول قرار دارند.

بحث

در این پژوهش، همان‌طور که در جدول ۴ نشان داده شده است، رابطه غیرمستقیم بین تن انگاره و اضطراب قرار ملاقات از طریق تحریف شناختی بین فردی و شفقت به خود در افراد مبتلا به آکنه و لگاریس معنی‌دار یافت شد. این یافته‌ها با نتایج مطالعات پیشین همسو بود،

شناختی شود و اضطرابش کاهش یابد. به عبارت دیگر، شفقت به خود توان تنظیم هیجانی فرد را افزایش داده و مانع از شدت یافتن اثرات منفی تحریف شناختی در رابطه با تن‌انگاره و اضطراب قرار ملاقات می‌شود.

نتیجه‌گیری

با توجه به مطالعات پیشین و نتایج حاصل از پژوهش حاضر، می‌توان نتیجه گرفت که نارضایتی از تن‌انگاره، از طریق تحریف شناختی بین‌فردی و میزان شفقت به خود، با اضطراب قرار ملاقات در افراد مبتلا به آکنه و لگاریس رابطه معناداری دارد. به عبارت دیگر، تحریف‌های شناختی و سطح پایین شفقت به خود به عنوان میانجی‌گرهای مهم، نقش کلیدی در افزایش اضطراب این افراد ایفا می‌کنند.

اگرچه در این پژوهش تلاش شد تا محدودیت‌های روش‌شناختی مطالعات پیشین اصلاح و کاهش یابد، اما همچنان برخی محدودیت‌ها وجود دارد که باید در تفسیر نتایج مدنظر قرار گیرد. از جمله این محدودیت‌ها می‌توان به استفاده صرف از پرسش‌نامه‌های خودگزارشی اشاره کرد که ممکن است منجر به سوگیری تک‌روشی شود. همچنین، نمونه پژوهش محدود به افراد ۱۳ تا ۲۱ سال مبتلا به آکنه و لگاریس در شهر قائم‌شهر بود، بنابراین تعمیم نتایج به سایر گروه‌های سنی، افراد غیرمبتلا و مناطق جغرافیایی دیگر باید با احتیاط صورت گیرد. علاوه بر این، استفاده از روش معادلات ساختاری حداقل مربعات جزئی برای بررسی برازندگی مدل، گرچه قدرت تحلیل بالایی دارد، اما امکان اثبات روابط علت و معلولی را به طور کامل فراهم نمی‌کند.

برای افزایش اعتبار پژوهش‌های آتی پیشنهاد می‌شود که علاوه بر پرسش‌نامه‌ها، از ابزارهای جمع‌آوری داده‌های چندوجهی مانند مصاحبه‌های بالینی و ارزیابی‌های مشاهده‌ای استفاده شود. با توجه به اینکه آکنه و لگاریس ممکن است تا سنین بزرگسالی نیز ادامه یابد، ارزیابی مدل پیشنهادی در گروه‌های سنی بالاتر ضروری است. همچنین، انجام پژوهش در مناطق جغرافیایی مختلف و با نمونه‌های گسترده‌تر می‌تواند به تعمیم‌پذیری یافته‌ها کمک شایانی نماید. پیشنهاد دیگر، تکمیل مدل پیشنهادی با وارد کردن متغیرهای مرتبط دیگر با تن‌انگاره است تا بتوان تبیین دقیق‌تر و جامع‌تری از واریانس اضطراب قرار ملاقات به دست آورد.

یافته‌های این پژوهش برای درمانگران، پزشکان و تمامی متخصصین حوزه سلامت کاربردی و راهگشا است. این نتایج اهمیت نقش آکنه و لگاریس را در بروز و تشدید اختلالات روانی، به ویژه اضطراب قرار ملاقات، برجسته می‌کند. متخصصین حوزه پوست و زیبایی باید از پیامدهای شناختی، هیجانی و رفتاری این بیماری آگاه باشند و آموزش‌های لازم را به بیماران ارائه دهند تا آن‌ها بتوانند بهتر با تأثیرات روانی آکنه بر سلامت خود مقابله کنند.

با توجه به نقش حیاتی اضطراب قرار ملاقات و آکنه و لگاریس در شکل‌گیری ارتباطات اجتماعی در دوران نوجوانی و جوانی، آموزش خانواده‌ها و والدین در مواجهه ماهرانه و حمایتی با این شرایط اهمیت فراوانی دارد. ارائه آموزش‌های حضوری و غیرحضوری می‌تواند به کاهش فشارهای روانی افراد مبتلا و بهبود کیفیت زندگی آن‌ها کمک کند. همچنین روان‌درمانگران و متخصصین سلامت روان با هدف‌گذاری‌های

خود به عنوان یک محافظ در رابطه با تن‌انگاره منفی بین نوجوانان عمل می‌کند. در واقع، با افزایش شفقت به خود، نارضایتی از تن‌انگاره کاهش می‌یابد و با تمرین شفقت ورزی به خود شناخت ما از تن‌انگاره تغییر و بهبود خواهد یافت و از آنجایی که آکنه و لگاریس، تصور ما از تن‌انگاره و جذابیت خود را تحت تأثیر قرار می‌دهد، براساس نتایج پژوهش حاضر می‌توان تبیین کرد که تن‌انگاره از طریق شفقت به خود کم بر اضطراب قرار ملاقات در نوجوانان مبتلا به آکنه و لگاریس تأثیر می‌گذارد (۲۸).

مدل‌های شناختی اضطراب قرار ملاقات بر این فرض استوارند که اضطراب ناشی از تخصیص ناکارآمد منابع توجهی، ارزیابی نادرست عملکرد فرد در موقعیت‌های اجتماعی، و انتظار بیش از حد نتایج منفی است (۱۳). این مدل‌ها معتقدند که کمبودهای مهارت‌های اجتماعی مرتبط با اضطراب قرار ملاقات، بیشتر ریشه در فرآیندهای شناختی اختلال‌زا دارد که مانع از اجرای مناسب مهارت‌ها می‌شود. این فرآیندهای شناختی شامل تحریف شناختی بین‌فردی هستند که منجر به برداشت‌های نادرست و منفی از رفتار و واکنش‌های دیگران می‌شود و باعث افزایش اضطراب در موقعیت‌های اجتماعی و به ویژه قرار ملاقات‌ها می‌گردد.

تحریف شناختی بین‌فردی به معنای وجود الگوهای تفکر ناسازگار و نادرستی است که فرد نسبت به روابط اجتماعی و رفتارهای دیگران دارد. این تحریف‌ها شامل بزرگنمایی خطرات احتمالی، برداشت‌های نادرست از قصد و واکنش‌های دیگران، و انتظارات منفی از تعاملات اجتماعی است. این فرآیندها باعث می‌شوند فرد در محیط‌های اجتماعی دچار نگرانی و اضطراب شود، چراکه نمی‌تواند به درستی سیگنال‌های اجتماعی را تفسیر کند و به اشتباه آن‌ها را تهدیدآمیز ارزیابی نماید (۱۳).

در کنار تحریف شناختی، شفقت به خود به عنوان متغیری میانجی عمل می‌کند که می‌تواند این چرخه منفی را تعدیل کند. شفقت به خود به معنای داشتن نگرش مهربانانه و غیرقضاوتی نسبت به خود در مواجهه با شکست‌ها و مشکلات است. پژوهش‌های پیشین نشان داده‌اند که شفقت به خود می‌تواند به کاهش استرس و اضطراب کمک کند و افراد را از چرخه‌های تفکر منفی و تحریف‌های شناختی رها سازد (۱۳). عبارت دیگر، افرادی که سطح بالاتری از شفقت به خود دارند، کمتر تحت تأثیر تحریف‌های شناختی قرار می‌گیرند و توانایی بهتری در تنظیم هیجانات و پذیرش خود دارند.

در پژوهش حاضر، یافته‌ها نشان دادند که تن‌انگاره منفی، از طریق افزایش تحریف شناختی بین‌فردی، باعث افزایش اضطراب قرار ملاقات می‌شود، اما وجود شفقت به خود می‌تواند این اثر را تضعیف کند. به بیان دیگر، شفقت به خود به عنوان یک عامل محافظتی عمل می‌کند که با کاهش شدت تحریف‌های شناختی و بهبود تنظیم هیجانی، افراد را از اضطراب شدید در موقعیت‌های قرار ملاقات حفظ می‌کند.

سازوکار میانجی‌گرانه این دو متغیر را می‌توان به این شکل توضیح داد: تن‌انگاره منفی، که شامل نگرش‌های نامطلوب نسبت به ظاهر و خود است، باعث تقویت تحریف‌های شناختی بین‌فردی می‌شود. این تحریف‌ها فرد را در موقعیت‌های اجتماعی، به ویژه قرار ملاقات‌ها، دچار برداشت‌های منفی و غیرواقعی از واکنش‌های طرف مقابل می‌کند که منجر به اضطراب و نگرانی می‌گردد. اما وجود شفقت به خود، با ایجاد نگرش مهربانانه نسبت به خود، این فرآیند منفی را شکسته و باعث می‌شود فرد کمتر درگیر تحریف‌های

سهم نویسندگان

طراحی پژوهش توسط جواد رحمانی و قدرت اله عباسی، آنالیز آماری توسط قدرت اله عباسی و جواد رحمانی و نگارش مقاله نیز با همکاری یکدیگر انجام شد.

تضاد منافع

پژوهشگران هیچ گونه تضاد منفعی ندارند.

دقیق و تغییر شناخت و رفتار می‌توانند به بهبود عملکرد اجتماعی و روانی این افراد یاری رسانند.

تشکر و قدردانی

بدین‌وسیله از تمامی دست‌اندرکاران و شرکت‌کنندگان پژوهش تشکر می‌نماییم.

References

- Tan J, Beissert S, Cook-Bolden F, Chavda R, Harper J, Hebert A, et al. Evaluation of psychological wellbeing and social impact of combined facial and truncal acne: a multi-national, mixed-methods study. *Dermatol Ther (Heidelb)*. 2022;12(8):1847–58. [pmid: 35904707](#) [doi:10.1007/s13555-022-00768-0](#)
- Ayer J, Burrows N. Acne: more than skin deep. *Postgrad Med J*. 2006;82(970):500–6. [pmid: 16891439](#) [doi:10.1136/pgmj.2006.045377](#)
- Webster GF, Rawlings AV. *Acne and Its Therapy*. New York: Informa Healthcare; 2007.
- Baldwin HE. The interaction between acne vulgaris and the psyche. *Cutis*. 2002;70(2):133–9. [pmid: 12234161](#)
- Swami V, Robinson C, Furnham A. Associations between body image, social physique anxiety, and dating anxiety in heterosexual emerging adults. *Body Image*. 2021;39:305–12. [pmid: 34749263](#) [doi:10.1016/j.bodyim.2021.10.004](#)
- Frederick DA, Reynolds TA. The value of integrating evolutionary and sociocultural perspectives on body image. *Arch Sex Behav*. 2022;51:57–62. [pmid: 33751287](#) [doi:10.1007/s10508-021-01947-4](#)
- Frederick DA, Gordon AR, Cook-Cottone CP, Brady JP, Reynolds TA, Alley J, et al. Demographic and sociocultural predictors of sexuality-related body image and sexual frequency: The U.S. Body Project I. *Body Image*. 2022;41:109–27. [pmid: 35247866](#) [doi:10.1016/j.bodyim.2022.01.010](#)
- Swami V, Barron D, Furnham A. Appearance orientation and dating anxiety in emerging adults: Considering the roles of appearance-based rejection sensitivity, social physique anxiety, and self-compassion. *Arch Sex Behav*. 2022;51(8):3981–92. [pmid: 35900679](#) [doi:10.1007/s10508-022-02367-8](#)
- Webb JB, Fiery MF, Jafari N. "You better not leave me shaming!": Conditional indirect effect analyses of anti-fat attitudes, body shame, and fat talk as a function of self-compassion in college women. *Body Image*. 2016;18:5–13. [doi:10.1016/j.appet.2016.02.024](#)
- Laus MF, Almeida SS, Klos LA. Body image and the role of romantic relationships. *Cogent Psychol*. 2018;5(1):1496986. [doi:10.1080/23311908.2018.1496986](#)
- Cowand A, Amarsaikhan U, Ricks RF, et al. Self-compassion is associated with improved well-being and healthier cortisol profiles in undergraduate students. *Mindfulness*. 2024;15:1831–45. [doi:10.1007/s12671-024-02383-w](#)
- Brown L, Bryant C, Brown V, Bei B, Judd F. Self-compassion, attitudes to ageing and indicators of health and well-being among midlife women. *Aging Ment Health*. 2016;20(10):1035–43. [pmid: 26147901](#) [doi:10.1080/13607863.2015.1060946](#)
- Hope DA, Heimberg RG. Dating anxiety. In: *Handbook of Social and Evaluation Anxiety*. Boston, MA: Springer US; 1990. p. 217–46. [doi:10.1007/978-1-4899-2504-6_8](#)
- Mehr Vahid SM, Farshbaf Sefat F, Khademi A, Shabani R. Comparison of the effectiveness of cognitive behavioral therapy and hypnotherapy on interpersonal cognitive distortion in adolescents with oppositional defiant disorder [in Persian]. *Razi Med Sci J*. 2022;29(4):169–78.
- Şimşek OM, Koçak O, Younis MZ. The impact of interpersonal cognitive distortions on satisfaction with life and the mediating role of loneliness. *Sustainability*. 2021;13(16):9293.
- Epli H, Vural Batık M, Doğru Çabuker N, et al. The relationship between perceived parental rejection and dating anxiety: The mediating role of interpersonal cognitive distortions. *Int J Prog Educ*. 2021;17(3):70–85. [doi: 10.29329/ijpe.2021.346.5](#)
- Souto CM, Garcia TR. Construction and validation of a body image rating scale: a preliminary study. *Int J Nurs Terminol Classif*. 2002;13(4):117–26. [pmid: 12629681](#) [doi:10.1111/j.1744-618x.2002.tb00415.x](#)
- Moosavi M, Aghaei A. Studying the effectiveness of dialectical behavior therapy on body image and depression of women with postpartum depression living in Isfahan city, Iran [in Persian]. *MEJDS*. 2022;12:46–6.
- Neff KD. Self-Compassion Scale. *PsychTESTS Dataset*. American Psychological Association; 2003. [doi:10.1037/t10178-000](#)
- Mohammad Ali S, Manavipour D, Sedaghatifard M. Investigating the psychometric properties (validity and reliability) of the Self-Compassion Scale [in Persian]. *Q Appl Psychol*. 2010;14(2):29–50.
- Hamamci Z, Büyükoztürk S. The interpersonal cognitive distortions scale: development and psychometric characteristics. *Psychol Rep*. 2004;95(1):291–303. [pmid: 15460384](#) [doi:10.2466/pr0.95.1.291-303](#)
- Esmailpour K, Bakhshipour Roudsari A, Mohammadzadehgan R. Determining the factor structure, validity and reliability of the Interpersonal Cognitive Distortion Scale in Tabriz University students. [in Persian]. *Cogn Strateg Learn*. 2014;2(3):53–72.
- Glickman AR, La Greca AM. The Dating Anxiety Scale for Adolescents: scale development and associations with adolescent functioning. *J Clin Child Adolesc Psychol*. 2004;33(3):566–78. [pmid: 15271614](#) [doi:10.1207/s15374424jccp3303_14](#)
- Abbasi G, Rahmani J, Darai M, Rasekhi M. Psychometric assessment of Persian version of the Dating Anxiety Scale – Adolescence. *Proceedings of the 4th National Conference New Stud Findings Health, Education Science, Couns Psychology Iran; Qom*, 2024. [in Persian]
- Sharma R, Dogra N, Arora M. Psychosocial impact of acne vulgaris on the quality of life among adolescents versus adults. *Clin Med (Lond)*. 2023;23(Suppl 6):35. [pmid: 31049724](#) [doi:10.7861/clinmed.23-6-s35](#)
- Yagasaki K, Takahashi H, Ouchi T, Yamagami J, Hamamoto Y, Amagai M, et al. Patient voice on management of facial dermatological adverse events with targeted therapies: a qualitative study. *J Patient Rep Outcomes*. 2019;3(1):27. [pmid: 31049724](#) [doi:10.1186/s41687-019-0116-3](#)
- Nightingale BA, Cassin SE. Self-compassion may have benefits for body image among women with a higher body mass index and internalized weight bias. *Healthcare (Basel)*. 2023;11(7):970. [pmid: 37046897](#) [doi:10.3390/healthcare11070970](#)
- Rodgers RF, Franko DL, Donovan E, Cousineau T, Yates K, McGowan K, et al. Body image in emerging adults: the protective role of self-compassion. *Body Image*. 2017;22:148–55. [pmid: 28802198](#) [doi:10.1016/j.bodyim.2017.07.003](#)